

Introit: **Říkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neotřese. On povede při národů podle práva. Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy. (Žalm 96, 10-13)**

Píseň 167

Modlitba

Čtení: Jan 7, 1-13

Píseň 328

Text kázání: Jan 7, 14

Kdy už konečně přijde Ježíš? Kdy se naplní už Jeho čas? A přijde letos na svátky mezi nás? A co když zase mezi nás přijde nepozorovaně jako kdysi? A poznám Ho? Postřehnu Ho? A bude hostem také u mě doma?

Milí přátelé, bratři a sestry, takovéto otázky mi přišly na mysl v souvislosti s obdobím, do kterého právě dnešní neděli vstupujeme. Je tu opět advent. Čas příprav na svátky, období, které by mělo být časem rozjímání, nikoliv časem shonu. Jak ale máme skloubit pokojné rozjímání s tím, že toho musíme ještě tolik stihnout? Ve školách se píše písemky, probíhají zkoušky, v práci zase hoří termíny a do toho ještě je potřeba uklidit a připravovat na svátky své domovy. A jak do toho zakomponovat ještě něco navíc? Zorganizovat sváteční akci pro obec, nebo vyzdobit kostel, připravit vánoční besídku pro děti, adventní koncert nebo setkání? A jak to tedy udělat, abychom se nestresovali? Jak to udělat, abychom konečně prožili advent na vlnách pokoje a skutečné radosti?

Myslím, bratři a sestry, že zvlášť v tomto období je dobré se nejlépe každý den alespoň na chvíli zastavit a ztišit k modlitbě. A přestože je toho moc, je dobré si najít čas a přijít společně uctívat Pána Ježíše do církve a naslouchat Božímu Slovu. Protože stále platí slova Pána Ježíše, **hledejte nejprve Boží království a ostatní vám bude přidáno**. A když člověk takto hledá, pak to ostatní jde tak nějak jako po másle. V klidu, pokoji a radosti. Máte podobnou zkušenost? A koneckonců musíme stihnout opravdu všechno? Není to jen o našem vlastním nastavení? A není osvobozující, že své vlastní nastavení mohu změnit? Že mohu snížit laťku svých vlastních nároků? Že mohu změnit nastavení, z módu-**musím**, na mód-**můžu**? Zkusme si to tak, milí přátelé, letos nastavit. Věřím, že pak neuvidíme zlaté prasátko, ale adventní a vánoční zázraky budeme pak moci vidět a zakoušet třeba každý den.

Když se, bratři a sestry, zamyslíme nad tím dnešním příběhem z Janova evangelia, tak právě z toho příběhu nám vyvstávají otázky, které jsem zmínil na začátku. Otázky k adventnímu rozjímání. V úvodu jsme tam četli, že **Pán Ježíš chodil po Galileji, že nechtěl chodit po Judsku, protože mu Židé usilovali o život**. To je první věc, kterou můžeme odvodit i do dnešních dnů. Pán Ježíš nepříjde tam, kdo Ho lidé nechtějí. Nepříjde se svým pokojem tam, kde Ho lidé nesnáší, nebo Ho dokonce proklínají. A Boží láska nebude v domě, kde nenávisť zabíjí už jen slovem. A Boží pokoj a láska nebudou přebývat v srdci toho, který si myslí, že „spravedlivým“ hněvem si prosadí tu svou.

**Když byly blízko židovské svátky**, ponoukali Ježíše Jeho bratři, aby tam šel, a aby ukázal i v Judsku skutky, které činí. A zdůvodňovali to slovy: **Nikdo přece nezůstává se svými skutky v ústraní, chce-li být známý na veřejnosti. Činíš-li takové věci, ukaž se světu!**“ Nutno si zde položit otázku, jak to jeho bratři vlastně mysleli. Mysleli to vážně, nebo ironicky? V dalším verši totiž čteme, že **jeho bratři Mu sami vlastně nevěřili**. Utahovali si z Něho, anebo si mysleli, že má Pán Ježíš politické ambice? Z politiky to přece známe dobře, jak zvláště před volbami se mnohý politik chce hlavně zviditelnit. Pán Ježíš ale takové motivy nemá, vždyť Jeho království není ze světa. A jestli Ho lidé budou ve svém životě volit, nebo nebudou, to nic nezmění na tom, že On je, bude a zůstane Pánem pánů a Králem králů, a Jemu vždy budou patřit všechna panstva i mocnosti. A až přijde podruhé na tento svět jako Soudce, tak jak je psáno, **každé koleno před Ním poklekne a každý jazyk vyzná, že Ježíš je Pán**. A to dokonce i ten, kterému se to nebude líbit. Bratři a sestry, Pán Ježíš nepotřebuje reklamu. Na druhou stranu vyzývá nás křesťany, abychom **zvěštovali Slovo Boží, ať přijdeme vhod či nevhod**. Ne ovšem kvůli reklamě, ale proto, že Pánu Ježíši záleží na každém člověku. A zvláště o adventu, kdy si připomínáme Jeho druhý příchod, jsme všichni vyzýváni ke smíření s Bohem i s lidmi. Proč? Protože máme být připraveni, neboť **nevíme dne ani hodiny**, kdy Pán přijde jako Soudce. Pánu Ježíši jde o záchranu každého člověka. On jako Boží Syn je nositelem Boží lásky, avšak je i ten, který musí zůstat i na straně spravedlnosti. A tak jestli

budeme Krista ve svém životě volit nebo ne, to nemá vliv na to, jestli On zůstane vládcem nade vším anebo ne. On zůstane. Na to vezměte jed. Jestli ovšem na této zemi zvolíš anebo nezvolíš Pána Ježíše jako Vládce nad svým životem, tak to už vliv má. Na to, kde ty sám budeš trávit věčnost. Pán Ježíš říká, **kdo ve mně věří, má život věčný. Kdo nevěří, nemá život věčný.** A tato slova je potřeba vzít velmi vážně!

Pán Ježíš bratrům odpověděl: „**Můj čas ještě nenastal, ale pro vás je stále vhodný čas.**“ Tato slova jistě můžeme aplikovat i do svého života. O adventu si skutečně máme připomínat, že Pán Ježíš přijde na konci věků pro svou nevěstu, pro církev. A pro všechny připravené. Ovšem, když Pán říká, můj čas ještě nenastal, pak to můžeme vnímat také tak, že ještě nepřišel, i když se čas Jeho příchodu přibližuje. Jak můžeme vypožorovat, tak dle znaků z Písma již vlastně žijeme v poslední době. Jaké jsou ty znaky? **Války, zemětřesení, vychladne láska mnohých...** S jistotou ale nemůžeme říct, že Pán přijde již za našeho života. A ti, kteří se to snažili vypočítat, tak se vždycky přepočítali. Nikdo to nemůže vědět, vždyť Pán přece řekl, že **o onom dni neví ani On, pouze Jeho Otec v nebesích.** Nám ale Pán Ježíš říká: „**Můj čas ještě nenastal, ale pro vás je stále vhodný čas.**“ Pro co je pro nás vhodný čas? Jednak abychom **využili čas nám svěřený**, napravili svou cestu, urovnali své vztahy a smířili se především s Bohem. A tak pro nás platí i to další slovo, které Pán řekl svým bratrům: „**Vy na svátky jděte, já na tyto svátky ještě nejdu, protože můj čas se dosud nenaplnil.**“

Milí přátelé, máte rádi svátky? Máte rádi Vánoce? Děti se na ně těší, jsou i radostí pro nás? Pro nás křesťany by to tak mělo být. Avšak někdo může mít Vánoce spojené s něčím smutným a nemusí to být pro něj lehké období. Přesto je ale vánoční poselství nadějí všem lidem. Není jen pro šťastné a radostné. Je o to více nadějí i smutným, opuštěným, osamělým, zraněným, ustrašeným, nemocným. Přetíženým, unaveným, zoufalým. Všem zní vánoční poselství naděje i výzva Pána Ježíše: „**Vy na svátky jděte!**“ A slavte. Neboť do tmy na svět přišlo světlo.

Avšak komu začne ono světlo svítat? Pouze tomu, který se s Pánem Ježíšem opravdu setká. Pouze tomu, kdo Ho o svátcích pozná. Pán Ježíš přichází o adventu a bude přicházet i o Vánocích. Avšak nepozorovaně. Tak jako tehdy. **Když jeho bratři odešli na svátky, tu šel také on – ale nepozorovaně, aby se o tom nevědělo.** A mnozí ho hledali a ptali se: **Kde je?** Co budeme v adventním a vánočním čase hledat my? Budeme taky hledat Krista? Anebo nám půjde úplně o něco jiného? A mineme se smyslu Vánoc, anebo dojdeme jejich naplnění? Tehdy byli lidé plní nejistoty. Jsme na tom podobně? Jsme plni nejistot? Anebo jako apoštol jsme si jisti, že **ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu?** Ten, který uvěří v Ježíše jako ve svého Spasitele a přijme Ho jako svého Pána, ten který se smíří s Bohem, ten pak bývá ujištěn. Že mu je odpuštěno, že je v rukou Božích a že nic a ani smrt ho nemůže odloučit od Boha i věčnosti. Avšak ten, který neuvěří, ten se může jen domnívat, jak to vlastně je. Tehdy byli lidé plní nejistoty. Četli jsme, že **mezi nimi bylo o Něm, mnoho dohadů. Jedni říkali: „Je dobrý.“ Jiní říkali: „Není, vždyť svádí lid.“** Tak to s lidmi je, pokud nepoznali osobně Pána Ježíše. Protože ten, kdo Ho pozná, ten ví, že je Boží. Je to tak?

Milí přátelé, konec dohadů a nejistot může zakusit pouze ten, kdo Pána Ježíše najde. Ten, kdo se s Ním setká. A není to pouze o nevěřících. Je to vlastně i o věřících. Potřebujeme se s Pánem přece setkávat stále. A je důležité mít s Ním trvalý vztah. Protože stále znovu a znovu potřebujeme být ujišťováni uprostřed všelijakých nejistot. Stále znovu potřebujeme dolévat olej do lamp svých srdcí. Máme olej? Máme oheň? Máme světlo? Tak kde se s Pánem mohu nejvíce setkat? Co myslíte? V tom příběhu Janova evangelia je to nádherně ukázáno: **Když už bylo uprostřed svátků, vstoupil Ježíš do chrámu a učil.** Mám za to, bratři a sestry, že pátračka po Ježíši o letošním adventu a Vánocích má jednoznačnou indicii. Ano, věříme, že i letos bude na všech našich bohoslužebných setkáních. A jsme Kristem vyzýváni a zváni. Přijďte. Přijďte na svátky. Přijďte do chrámu. Já tam budu, praví Pán. Amen. Modlitba Píseň 607

**Slovo poslání:** 1. Tesalonickým 5, 1-9

**Požehnání:** Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, a vede tě do života věčného. Amen. Píseň 418